
Χριστόδουλος Πέτσας, ένας αιώνιος έφηβος με πάθος για δικαίωση*της Αντιγόνης Περικλέους-Παπαδοπούλου**Βουλευτή Λευκωσίας (ΔΗΚΟ)**τέως Δημάρχου Μόρφου*

Θα θυμάμαι πάντα τον αείμνηστο Χριστόδουλο Πέτσα. Γιατί έφυγε Αδικαίωτος. Με το βάρος της προσφυγιάς να του βαραίνει τους ώμους. Με ανικανοποίητο τον πόθο, να δει ηλεύτερη την Κύπρο μας, χωρίς στρατούς κατοχής, οδοφράγματα ντροπής και εποίκους.

Θα τον θυμούμαι ακόμη γιατί ταυτίστηκε με τον κάθε Κυθρεώτη, τον κάθε Κερυνειώτη, τον κάθε Αμμοχωσιανό, τον κάθε Μορφίτη, που διψούν να δουν ηλεύτερη την αγαπημένη γενέθλια γη τους.

Η γνωριμία μας ξεκίνησε πριν από τριάντα τόσα χρόνια. Στην αρχή μέσα από την δική μου παρακολούθηση δραστηριοτήτων προσφυγικών σωματείων και Οργανώσεων. Φοιτήτρια τότε, επίσης εκτοπισμένη από τη γενέθλια γη της Μόρφου και με οικογενειακές ρίζες βαθιά χωσμένες στην Κυθρέα και στη Βώνη, θεωρούσα τον αείμνηστο Χριστόδουλο Πέτσα πρότυπο διεκδίκησης και αγωνιστικότητας. Πρωτεργάτη στον αγώνα των προσφύγων για επιστροφή.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, γνωριστήκαμε καλύτερα. Συναπαντηθήκαμε πολλές φορές, σε οδοφράγματα, αντικατοχικές πορείες, επισκέψεις σε πρεσβείες, πολιτικές συγκεντρώσεις. Πάντα ακούραστος. Ένας αιώνιος έφηβος, με πάθος για δικαίωση. Στο βλέμμα του καθρεπτιζόταν πάντα η αισιοδοξία και η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Πίστευε πως το άδικο που έφερε στον τόπο το δίδυμο έγκλημα, πραξικόπημα και εισβολή, δεν θα περνούσε. Πως, με συνεπή, σταθερή διεκδίκηση και προσήλωση στην εξεύρεση δίκαιης, βιώσιμης και λειτουργικής λύσης, θα ανέτελλε ξανά ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, πάνω από τη σκλαβωμένη γη μας.

Ολόκληρη η ζωή του ήταν μια πάλη. Να ξαναδημιουργήσει γερά θεμέλια μετά την προσφυγιά. Να σπουδάσει τα παιδιά του. Να τα καθοπαντρέψει. Να τους αφήσει ένα καλό όνομα. Να τα διδάξει με το δικό του παράδειγμα, την αξία της ανθρωπιάς.

Τα κατάφερε.

Φεύγοντας, άφησε τη σφραγίδα του στα Κυθρεώτικα δρώμενα, κι ένα κενό, που δύσκολα αναπληρώνεται. Όμως, άφησε με το δικό του παράδειγμα πολλή παραπούλια που συνεχίζουν τον αγώνα: Τα ίδια τα παιδιά του, τους συνοδοιπόρους και συναγωνιστές του στο προσφυγικό κίνημα και στα σωματεία της Κυθρέας, όπου δρα-

στηριοποιήθηκε έντονα. Άφησε πίσω του πολλούς αγωνιστές και ιδεολόγους που πιστεύουν στο ίδιο όραμα και στις ίδιες αρχές. Που θεωρούν πως η σωστή διεκδίκηση των δικαίων και δικαιωμάτων μας είναι ένας μονόδρομος, που πρέπει να διανυθεί χωρίς παλινδρομήσεις, χωρίς αμφισβητήσεις, χωρίς αναστοχές, με κόπο, καρτερία, μαχητικότητα και πίστη, πως θα φτάσουμε στην Ιθάκη των οραματισμών μας.

Μορφές όπως ο Χριστόδουλος Πέτσας αξίζει να μνημονεύονται και να τιμούνται, γιατί αποτελούν προσωποποίηση αντίστασης στην κατοχή, στη λήθη και στην υποδούλωση. Παραδείγματα προς μίμηση. Ενσάρκωση αγωνιστικότητας και ανθρωπιάς. Οδοδείκτες πορείας, που μας δείχνουν το δρόμο για να μην ξεστρατίσουμε...

